

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет**

Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

*XV Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених*

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

17 травня 2022 року

м. Рівне

УДК 001+37+316.3
Н 34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ: збірник матеріалів XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених, м. Рівне, 17 травня 2022 р. Рівне: Рівненський державний гуманітарний університет, 2022. 188 с.

Оргкомітет конференції:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор – **голова оргкомітету**

Дейнега Олександр Вікторович – доктор економічних наук, професор – **заступник голови оргкомітету**

Поліщук Ольга Павлівна – доктор філософії, доцент – **заступник голови оргкомітету**

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор

Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор економічних наук, професор

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культурології, професор

Грицай Наталія Богданівна – доктор педагогічних наук, професор

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент

Баліка Людмила Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент

Михальчук Роман Юрійович – кандидат історичних наук, доцент

Гамза Анна Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент

Станіславчук Наталія Іванівна – здобувач ступеня доктора філософії PhD

Мовчко Олег Петрович – здобувач ступеня вищої освіти «бакалавр»

Кулакевич Людмила Миколаївна – здобувач ступеня вищої освіти «магістр»

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку
вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 5 від 26 травня 2022 р.)

іншого – дворянство (яке єдине могло втілити модернізаційний проект) чинило опір будь-яким змінам. У цій ситуації, можливо, лише перемога вузької групи прогресивно налаштованих еліт та подальше втілення модернізації через реформи зверху була чи не єдиним шансом на реформи. Проте, на жаль, декабристський рух виявився недостатньо організованим, щоб захопити владу й здійснити задумане.

Аналізуючи дії Таємної комісії під час слідства та винесення вироку, М. Лунін, як свідок, говорить про порушення всіх діючих законів держави. Він згадує навіть про деякі закони, що були створені виключно для покарання декабристів. М. Лунін нещадно критикує православне духовенство, яке співпрацювало з Таємною комісією і надавало їй інформацію, порушуючи таємницю сповіді (ймовірно не знаючи про те, що одне з ключових правил православного цезарепапізму приписувало духовенству обов'язок порушувати таємницю сповіді у випадку змови проти «государя») [1, с. 203].

Отже, детальний аналіз діяльності декабристських таємних товариств, здійснений М. Луніним у праці «Взгляд на Русское Тайное Общество с 1816 по 1826 года», став однією з перших спроб переосмислити діяльність декабристів. Оскільки автор цієї спроби був одним із членів декабристських організацій – його дослідження позначилося значним рівнем суб'єктивізму та революційного романтизму. Проте, М. Лунін досить вдало означив одну з ключових причин поразки декабристського повстання – недостатній рівень організованості й розкол серед вузького кола прогресивно налаштованих дворянських еліт. В умовах жорстко ієрархізованого станового суспільства шанси на успіх міг мати лише силовий сценарій захоплення влади «прогресивними» елітами із подальшим втіленням модернізаційного проекту через реформи зверху. Адаже модернізація через революцію – це лише один зі сценаріїв, який був абсолютно неприйнятним для Російської імперії, зважаючи на пануючий у ній соціальний лад та відсутність модерних політичних інститутів (масові політичні партії й рухи, парламентаризм, інші форми масової мобілізації тощо).

Список використаних джерел:

1. Бестужев А. А. Их вечен с вольностью союз. М.: Современник, 1983. 368 с.
2. Лунин М. С. Взгляд на русское тайное общество с 1816 до 1826 года // Лунин М. С. Сочинения, письма, документы / Издание подготовлено И. А. Желваковой, Н. Я. Эйдельманом. Иркутск: Восточно-Сибирское книжное издательство, 1988. С. 116–122.
3. Лунин М. С. Письма из Сибири. Издание подготовили И. А. Желвакова, Н. Я. Эйдельман. М.: «Наука», 1987. 496 с.
4. Лунин М. С. Разбор Донесения тайной следственной комиссии государю императору в 1826 году // Лунин М. С. Сочинения, письма, документы / Издание подготовлено И. А. Желваковой, Н. Я. Эйдельманом. Иркутск: Восточно-Сибирское книжное издательство, 1988. С. 128–151.
5. Окунь С. Б. Декабрист М. С. Лунин. Второе издание, исправленное и дополненное. Ленинград: Издательство Ленинградского университета, 1985. 280 с.
6. Эйдельман Н. Лунин. М.: Молодая гвардия, 1970. 384 с.

РОЛЬ ВУДРО ВІЛЬСОНА У ВРЕГУЛЮВАННІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ПІСЛЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Дудай В. Ю., здобувач вищої освіти

Мартинчук І. І., кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії

Рівненський державний гуманітарний університет

Перша світова війна – один з масштабніших військових конфліктів ХХ ст. Після оголошення війни Німеччиною Росії 1 серпня 1914 року, а 3 серпня – Франції війна починає набирати міжнародного характеру. Однак, на відміну від інших держав США тривалий час утримувалися від участі в ній, дотримуючись традиційної політики ізоляціонізму. Вже 4 серпня 1914 року президент Вудро Вільсон опублікував декларацію про нейтралітет Сполучених Штатів, а 19 серпня він звернувся до народу з виступом, у якому пояснив нейтральний статус країни. Вільсон наголосив, що така політика дасть США хороше майбутнє та її підтримують представники уряду [1, с.140].

Декларовані заяви не означали повне ігнорування конфлікту. США почали перетворюватися у військовий арсенал, звідки йшло постачання учасникам війни. Американська економіка поступово переходила на військові рейси. Щоб ще більш стимулювати американський експорт у воюючі країни Європи уряд приймає рішення, згідно з яким можна було безперешкодно продавати будь-які товари, включаючи вогнепальну зброю, вибухівку та ін. [5, с.231]. Держави Антанти маючи у своєму розпорядженні перевагу сил на морі безперервно отримували американські військові поставки, що у свою чергу дуже не подобалося Німеччині.

Однак перевага Антанти тривала не довго, що змусило США збільшити фінансову допомогу «союзникам». Чим же керувався Вільсон надаючи такі великі позики? В першу чергу для США було вигідно послабити вплив Англії, але ще більшу загрозу Вільсон вбачав у політиці німецького імперіалізму. Він розумів, що перемога Німеччини над її суперниками призведе до встановлення гегемонії цієї країни-агресора на Європейському континенті та до переділу колоніальних володінь у світі. З точки зору Вільсона найкращим варіантом для його країни було б збереження рівноваги в Європі. Це дозволило б США використовувати протиріччя між європейськими державами у власних цілях [1, с. 204].

Президентом не була виключена можливість вступу США у війну, однак він вважав, що час для такого рішення не настане. Вільсон був цілком налаштований максимально використати можливості, створені нейтральним статусом. Однак вже влітку 1915 року він дає указ морському та військовому міністрам створити програму посилення армії та флоту. Мілітаристичні заяви президента викликали в країні серйозну тривогу.

Вигідно використовуючи свій нейтралітет США почали активно поширювати свої монополії на світові ринки, витісняючи звідти своїх суперників. Про успіхи американської зовнішньої торгівлі говорить наступний факт: у 1916 році перевищення експорту США над імпортом виростало порівняно з 1914 роком майже у п'ять разів [3, с.305]. Таким чином США перетворилися у великого світового кредитора.

Незважаючи на нейтралітет США, Німеччина своїми діями загострювала німецько-американські відносини, тим самим збільшувала бажання країни вступити у війну. І вже 6 квітня 1917 року США оголошують про вступ у війну, що означало кінець політики нейтралітету. У своєму військовому посланні до Конгресу Вільсон заявив, що головною метою зараз є «підтвердження принципів миру та справедливості у житті світу». На початку нового 1918 року президент зайнявся

вироблення програми США щодо мирних умов [1, с. 199]. Очільник Сполучених Штатів прагнув скласти таку програму післявоєнного устрою світу, яка, як він сподівався змогла б прославити його ім'я [6, с. 120].

8 січня 1918 року він звернувся до конгресу з посланням, яке містило 14 пунктів мирного врегулювання відносин у Європі. Цей документ втілював у собі всю політичну спритність Вільсона. Значна частина його промови присвячувалася ролі США, яка полягала в нагляді за розпадом Австро-Угорської імперії та гарантіях, що Сполучені Штати відіграють лише незначну роль у відбудові Європи. Вільсон вважав право на національне самовизначення важливою частиною успішного творення держав після війни. У той же час, він сам усвідомлював небезпеку створення держав, населення яких етнічно неоднорідне. Вісім з чотирнадцяти пунктів розглядали конкретні територіальні питання воюючих націй.

«Чотирнадцять пунктів» передбачали усунення митних бар'єрів, запровадження рівних умов торгівлі між усіма країнами та безперешкодне вирішення колоніальних суперечок. Сенс цих пропозицій зводився до того, щоб відкрити доступ США до світових ринків збуту та джерел сировини і забезпечити таким чином цій найрозвиненішій у промисловому відношенні капіталістичній державі економічне, а в результаті й політичне панування у світі [3, с. 192].

Чотирнадцять пунктів дуже загально описували порядок розпаду імперій. Одним із найбільш суперечливих пунктів був номер п'ятий, який закликав до «вільного, відкритого та абсолютно неупередженого коригування всіх колоніальних претензій на основі суворого дотримання принципу дотримання національного суверенітету, тобто інтереси зацікавлених груп населення повинні мати рівну вагу з вимогами уряду, право власності якого має бути визначено» [2, с. 320]. Вільсон відстоював право на незалежність деяких народів, не передбачаючи повністю проблем, створених у місцях населених кількома етнічними групами.

Утім, під час «ремонту» Європи виявилось, що для Української держави місця не знайшлося. Обговорення наслідків розпаду Російської імперії та Австро-Угорщини не врахувало українських інтересів. Ані прагнення українців до об'єднання, ані намагання достукатися до делегатів Паризької мирної конференції ні до чого не призвели. Українські землі були поділені між кількома державами: Наддніпрянська Україна – окупована більшовиками та включена до складу СРСР, Галичина та Західна Волинь – до складу Польщі, Північна Буковина та Південна Бессарабія – до Румунії, а Закарпаття – до складу Чехословаччини [4, с. 192].

Одним із важливих для розгляду пунктів був останній чотирнадцятий пункт. У ньому була викладена ідея створення Ліги Націй. «Загальна асоціація націй має бути створена на основі конкретних пактів з метою надання взаємних гарантій політичної незалежності та територіальної цілісності як великим, так і малим державам». Вільсон вважав, що вона покликана зіграти ту саму роль, що й доктрина Монро, лише у світовому масштабі. Те, що президент Вільсон ставив знак рівності між Лігою Націй та доктриною Монро, є симптоматичним [3, с. 309]. Це свідчить про його намір перетворити Лігу Націй на слухняне знаряддя політики США для досягнення їхньої домінуючої ролі у світі.

У програмі Вільсона йшлося про скорочення національних збройних сил. Оскільки США, за винятком періоду їхньої участі у Першій світовій війні, не мали великої армії, реалізація цієї пропозиції означала б ослаблення військової могутності континентальних європейських країн, насамперед Франції. Ця пропозиція щодо роззброєння визнавала очевидний факт, що війна велася із застосуванням зброї, розповсюдження якої, здавалося, вимагало її використання – як давно попереджали прихильники миру. Проте роззброєння було гострим питанням. Жодна мирна програма не могла примусити до скорочення озброєнь. Проте Вільсон часто заявляв, що передбачувана Ліга Націй залежить від «концерту влади» для захисту держав-членів. Більш того, держава повинна була мати у своєму розпорядженні достатньо сили для підтримки внутрішнього порядку. Тому Вільсон наполягав на «гарантіях...що національні озброєння будуть знижені до найнижчої точки, що відповідає внутрішній безпеці», - підтверджуючи роззброєння, але заохочуючи до дискусії щодо вирішення цього складного питання [5, с. 240].

Коли союзники зібралися у Версалі, щоб сформулювати договір про припинення Першої світової війни з Німеччиною та Австро-Угорщиною, більшість з чотирнадцяти пунктів були знівельовані лідерами Англії та Франції. На свій жах, Вільсон виявив, що Англія, Франція та Італія були зацікавлені в тому, щоб повернути втрачене та отримати більше, покаравши Німеччину. Німці дізналися, що план Вільсона щодо миру у світі не буде їх стосуватися [1, с. 299].

Чотирнадцять пунктів були добре сприйняті громадськістю в США, та й закордоном, що не можна сказати про лідерів Антанти. Ллойд Джордж не приховував своїх заперечень проти другого пункту послання Вільсона, який містив принцип свободи мовів. Однак він стверджував, що хоче справедливості, а не помсти як Клемансо. Він прагнув, щоб Німеччина виплатила репарації, сказавши британській громадськості, що «змусить Німеччину заплатити». Незадоволення чотирнадцятьма пунктами проявилися і у Франції. Однак керівник французького уряду втримався від офіційної оцінки проголошених Вільсоном «14 пунктів». Існує лише версія, що почувши чотирнадцять пунктів Вільсона, саркастично зауважив: «У доброго Господа було лише десять». Клемансо вважав, що умови миру були занадто поблажливими для Німеччини. Франція зазнала великих втрат у війні, тому він хотів перекозатися, що Німеччина буде покарана і ослаблена до такої міри, що вона більше не зможе вторгнутися в його країну [5, с. 312].

Вільсоном було запропоновано главам урядів союзних країн викласти найближчим часом свої погляди щодо миру і висловитися з приводу американських умов. Однак, наголошуючи на важливості збереження єдності цілей для досягнення перемоги у війні, президент США закликав партнерів прийняти його пропозиції. Доповнивши свої чотирнадцять пунктів, Вільсон націлювався проти інтересів держав Антанти. Керівники країн Антанти, які не мали наміру міняти свої плани мирного врегулювання, у цьому сенсі Вільсон не досяг своєї мети. Тим не менш, ключ до вирішення проблем, пов'язаних із закінчення війни опинився у його руках [3, с. 356].

Таким чином, можна стверджувати, що «Чотирнадцять пунктів» були покликані «перебудувати систему міжнародних відносин у відповідності з американськими принципами і тим самим зробити можливою домінуючою роль США у політичному та економічному житті світу, не вдаючись до великих воєн.

Список використаних джерел:

1. Архив полковника Хауза . – Т.3. М.: Государственное социально-экономическое издательство, 1939. - 322 с.
2. Вудро Вильсон. Речь в защиту Лиги Наций. [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: <http://www.grinchevskiy.ru/1900-1945/rech-v-zashitu-ligi-naciy.php>
3. Зубок Л.И., Яковлев Н.Н. Новейшая история я США.(1917-1968). - М.: «Просвещение», 1972. – 367 с.
4. Казаков Г. Становлення американської політики «ізоляціонізму» // Перша світова війна в долях народів Європи та світу: зб. наук статей / відп. редактор і упорядник В. М. Гладилін. – Ніжин : НДУ ім. М. Гоголя, 2014. – 241 с.

- [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: http://lib.ndu.edu.ua/dspace/bitstream/123456789/227/1/1_svitova.pdf
5. Шигалин Г.И. Военная экономика в Первую Мировую войну. – М.: Воениздат, 1956. – 332 с. [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: http://militera/lib.ru/research/sligalin_gi/13.ht
 6. Фрейд З., Буллит У. Томас Вудро Вильсон. 28 президент США. Психологическое исследование. – М.: Прогрес, 1995. – 288 с.

ПЕРЕДУМОВИ ПЕРШОЇ НАГІРНО-КАРАБАСЬКОЇ ВІЙНИ 1991-1994 РР.
Кладько В. О., здобувач вищої освіти
Мартинчук І. І., кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії
Рівненський державний гуманітарний університет

Карабах – одна з найдавніших історичних областей Азербайджану. Назва «Карабах», що вважається невід'ємною частиною Азербайджану, походить від азербайджанських слів «гара» (чорний) та «баг» (садок). По рельєфу Карабах ділиться на рівнинну та гірську частини. Ця природна особливість відобразилася на історії регіону. Так, А.М. Скибицький у статті «Кавказька криза» пише: «Гірська частина Карабаського ханства називалася Нагірний Карабах. На сході знаходиться Карабаський гірський ланцюг, на заході – землі між горами Зангезура, а також Карабаське плато, що відокремлюють Верхній Карабах від Нижнього Карабаху» [5]. Територія Карабаху, тобто землі колишнього Карабаського ханства зазнали різних адміністративних поділів і тому поняття «Карабах» втратило колишнє значення. Термін «Нагірний Карабах» почав набувати не лише географічного, а й політичного сенсу.

Згідно з Курекчайським договором 1805 р. Карабаське ханство, як виключно мусульмансько-азербайджанський анклав, було приєднане до Російської імперії. Курекчайський договір доводить належність Карабаху, зокрема й нагірної частини цього краю, азербайджанському народу. Приєднання цих територій до Росії підтвердив Гюлістанський мирний договір 1813 р., укладений за наслідками російсько-перської війни.

Російська імперія організовує переселення на ці землі вірмен з Іранського Азербайджану (території, заселеної азербайджанцями, що залишилися у складі Ірану), чим закладає основу конфлікту між православними вірменами та азербайджанцями мусульманами в Карабаху. На початку ХХ ст. вірменська сторона, розпочала цілеспрямоване масове винищення азербайджанського народу. Акти геноциду набули найбільшого масштабу у 1905-1907 та 1918-1920 рр. У 1921 р. постановою Політбюро ЦК РКП(б) Карабах був включений до складу Азербайджанської РСР зі створенням автономії (НКАО — Нагірно-Карабаська автономна область). Це викликало невдоволення вірмен, що протягом багатьох десятиліть вимагали приєднання НКАО до Вірменії.

Новітній період історії карабаського конфлікту розпочався зіткненнями між вірменською та азербайджанською сторонами у лютому 1988 р. після спроби керівництва НКАО вивести її зі складу Азербайджану та включити у склад Вірменії. В січні 1989 р. у Вірменській РСР та НКАО введено надзвичайний стан. Загострення конфлікту супроводжується переміщенням біженців з двох країн. На початку червня 1991 р. проведено широкомасштабну операцію «Кільце» в НКАО і прилеглих районах Азербайджану. Операція, яка мала за офіційну мету роззброєння вірменських «незаконних збройних формувань» і перевірку паспортного режиму в Карабасі, призвела до збройних зіткнень і жертв серед населення. Під час операції «Кільце» була здійснена повна депортація 24 вірменських сіл Карабаху. 28 серпня 1991 р. Азербайджан проголосив незалежність, а 2 вересня місцева влада проголосила утворення Нагірно-Карабаської Республіки (НКР). Азербайджан анулював автономний статус НКР.

Впродовж 1991–1992 років проходять бойові дії в Нагірному Карабасі, внаслідок яких регулярні вірменські війська повністю або частково взяли під контроль сім азербайджанських районів. На рубежі 1992-1993 років військово-політична ситуація навколо вірмено-азербайджанського конфлікту зазнала істотних змін. Причиною цього стали загальні зрушення у політиці Росії, наростання силових тенденцій, реанімація традиційного південного вектора російської геополітичної експансії. На той час вірменським лідерам, які спиралися на підтримку низки угруповань у керівництві Росії, вдалося сформуванню у російської сторони однозначне переконання в тому, що Вірменія є єдиним союзником та останнім плацдармом Росії у стратегічно важливому Кавказькому регіоні, що розглядається Москвою як зона геополітичного суперництва та інтенсивного проникнення сусідніх держав. До 1994 року вірменські війська взяли під контроль близько 20 відсотків території Азербайджану, зокрема, і за межами Нагірного Карабаху — Лачін, Кельбаджар, Агdam, Фізулі, Джебраїл, Губадлі, Зангелан. За словами Левона Тер-Петросяна «справжня війна почалась 7 грудня 1993 р. і тривала до 12 травня 1994 р. Це була війна, коли обидві сторони володіли справжніми арміями» [6]. Починаючи з 12 травня 1994 р. активні бойові дії лінії фронту припинилися й Перша Карабаська війна закінчилася угодою про припинення вогню, але конфлікт не було вирішено.

Список використаних джерел:

1. Аббасбейли А., Гасанов А. Азербайджан в системе международных и региональных организаций. – Баку, 1999. – 256 с.
2. Азербайджанская Демократическая Республика. – Баку, 1998. – 273 с.
3. Гасанов А. Современные международные отношения и внешняя политика Азербайджана. - Баку, 2007. – 904 с.
4. Записки А.П. Ермолова 1798-1826 гг. / Сост., подгот. текста, вступ. ст., коммент. В. А. Федорова. – М.: Высш. шк., 1991. – 463 с. // Електронний ресурс. Режим доступу: https://imwerden.de/pdf/ermolov_zapiski_1798-1826_1991_ocr.pdf
5. Скибицький А. Карабахский кризис. // Союз. – 1991. – №7. // Електронний ресурс. Режим доступу: <https://cyberleninka.ru/article/n/k-voprosu-ob-avtonomizatsii-nagornogo-karabaha-uroki-istorii>
6. Чому Нагірний Карабах: пояснюємо інтереси Росії, Туреччини та інших гравців // Електронний ресурс. Режим доступу: <https://politics.segodnya.ua/ua/politics/rossiya-i-karabahskiy-vopros-vyzovy-i-celi-1479772>.

З М І С Т

МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Безека С. С., Поліщук О. П. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ТОЛЕРАНТНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	3
Бернар І. М., Горопаха Н. М. ЕКОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ НАВИЧОК, ОРІЄНТОВАНИХ НА СТАЛІЙ РОЗВИТОК.....	4
Ваколюк А. М. ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	5
Варейчук К. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ З ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	6
Воронова І. В., Коваль В. В. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ПЛАНІМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ НА ПОБУДОВУ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ	7
Гоголь Т. В., Кіндрат В. К. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТЬОГО ТРЕНЕРА-ВИКЛАДАЧА.....	8
Голя Г. М., Бричок С. Б. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ УЧИТЕЛІВ ЦЕРКОВНОПАРАФІЯЛЬНИХ ШКІЛ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)	9
Гомоль Т. П., Сілкова Е. О. ВИХОВНИЙ АСПЕКТ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ У ПІДРУЧНИКУ МАТЕМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ С. ЛОГАЧЕВСЬКОЇ.....	11
Гопанчук В. В., Дубич К. П. ГУРТКОВА РОБОТА З ІНФОРМАТИКИ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	12
Данилюк Т. В., Стельмашук Ж. Г. СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	13
Дацьо А. В., Павлюк Т. О. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ.....	14
Демянчук В. І., Генсіцька-Антонюк Н. О. ЗНАЧУЩІСТЬ ТЕОРЕМИ ПРО ТРИ ПЕРПЕНДИКУЛЯРИ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ.....	14
Джурик К. І., Баліка Л. М. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «ОСВІТНЯ ДИСКРИМІНАЦІЯ»	15
Долганик М. І., Поліщук О. П. ТРАДИЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ПРЕВЕНТИВНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	17
Дяденчук А. Ф. ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ БАКАЛАВРІВ-ЕНЕРГЕТИКІВ ДО САМООСВІТИ ПІД ЧАС НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	18
Жирун А. В., Синьчук О. М. СУТНІСТЬ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	19
Жулінська О. О., Свиріпа Л. К. СПЕЦИФІКА ОЗНАЙОМЛЕННЯ УЧНІВ ІЗ ЕЛЕМЕНТАМИ РЕКЛАМНОГО ОГОЛОШЕННЯ В 4 КЛАСІ НУШ.....	20
Зух О. В., Горопаха Н. М. LEGO-КОНСТРУЮВАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	22
Ісаєва Д. Ю., Суятинова К. С. ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	22
Капран Ю. В., Крайчук О. В. ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ ВИВЧЕННІ РІВНЯНЬ ТА НЕРІВНОСТЕЙ У КУРСІ МАТЕМАТИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ	23
Кіндрат Т. М., Горопаха Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ ТА ПОШУК ІНДИВІДУАЛЬНИХ ПІДХОДІВ ДО ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ.....	25
Ковтунович Т. А., Маліновська Н. В. ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ ІЗ ПРАВАМИ ТА ОБОВ'ЯЗКАМИ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	27
Ковтунович Т. О., Баліка Л. М. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ГРУПИ ПОДОВЖЕНОГО ДНЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	28
Кожарко М. В., Поліщук О. П. ЦІНІСНО-ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЕТНОПЕДАГОГІКИ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	29
Козлинець М. С., Баліка Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ТА ЧИННИКИ ВИНИКНЕННЯ ГІПЕРАКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	31
Козловська Х. Р., Свиріпа Л. К. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ТА ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ЛАНЦІ НУШ.....	32

Крук Т. М., Поліщук О. П. ПОЗАКЛАСНА ВИХОВНА РОБОТА ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	34
Кузьмич А. О., Петренко О. Б. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «АВТОРСЬКА ШКОЛА» В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	36
Кулакевич Л. М., Присяжнюк І. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОШКИ PADLET ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН В УМОВАХ ONLINE-НАВЧАННЯ.....	37
Kurylenko Dana CREATIVE POTENTIAL AS A CREATIVE CONCEPT OF STUDENT'S CONSCIOUSNESS.....	38
Леонтьєва К. М., Шадюк О. І. ЛЕПБУК ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОЇ ГРУП.....	39
Леошек О. В., Коваль В. В. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ТІЛА ОБЕРТАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ»	40
Лукомська Ю. В., Галатюк Ю. М. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УЧНІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ФІЗИЧНІ ЗАДАЧІ З МЕХАНІКИ ВЕКТОРНО-ГЕОМЕТРИЧНИМ МЕТОДОМ.....	41
Лясковець О. П., Безкоровайна О. В. ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В ГОВОРІННІ СТАРШОКЛАСНИКІВ	43
Магурчак Л. В., Боровець О. В. ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ	44
Макарець А. Л., Маліновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ З ДІТЬМИ ТРЕТЬОГО РОКУ ЖИТТЯ.....	45
Манзик Л. Ф., Стельмашук Ж. Г. ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ В СУЧАСНИХ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТАХ	46
Мартінова С. О., Маліновська Н. В. УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПОРУШЕННЯМИ ПСИХОФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ	47
Матвієнко С. П., Оксенюк О. В. ПЕРЕВАГИ І РИЗИКИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДУАЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	47
Мельничук Н. В., Дубич К. П. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ У КУРСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	49
Московчик І. М., Горобаха Н. М. РОЛЬ БАТЬКІВ У ВИХОВАННІ ПРАЦЕЛЮБНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	50
Музика М. А., Шевчук О. А. ШУМОВЕ ЗАБРУДНЕННЯ ТА ЙОГО УНИКНЕННЯ В СЕРЕДОВИЩІ ІСНУВАННЯ	51
Музичук Ю. А., Павлюк Т. О. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРИЄЮ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ТРЕНАЖЕРІВ	53
Мурдза Х. В., Маліновська Н. В. РОЗВИТОК ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ	54
Мурдза Х. В., Руденко Н. М. УСНА НАРОДНА ТВОРЧИСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ВИРАЗНОСТІ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИТКОМ МОВЛЕННЯ III РІВНЯ.....	55
Наумич В. М., Сілкова Е. О. МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ІГОР ПРИ ВИВЧЕННІ НУМЕРАЦІЇ ЦІЛИХ НЕВІД'ЄМНИХ ЧИСЕЛ В КУРСІ МАТЕМАТИКИ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	56
Петрица Ю. І., Чайка В. М. ПРОЄКТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	56
Пилипюк Н. О., Стельмашук Ж. Г. ПЕДАГОГІЧНІ СИТУАЦІЇ ЯК СКЛАДОВА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НУШ.....	58
Пікун О. Р., Клекоць Г. Я. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИКЛАДНОЇ СПРЯМОВУВАНОСТІ ГЕОМЕТРІЇ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ	59
Плюта В. А., Плюта Н. В. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ АКВАФІТНЕСУ	60
Поліщук Н. П., Галатюк Ю. М. ДИДАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДІВ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ.....	62
Полюхович Д. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ АЛГЕБРАЇЧНИХ ЗАДАЧ З КОМПЕТЕНТНІСНИМ ПІДХОДОМ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	64
Попова К. В., Гон М. М. ЕВОЛЮЦІЯ (НЕ) ПРИСУТНОСТІ КРИМСЬКОГО ПІВОСТРОВА У ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ (1991 – 2016 РР.)	65

Радзевич Ю. Ю., Оксенюк О. В. РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ	67
Сад М. О., Шевчук О. А. ПРОБЛЕМИ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИЧНИХ РЕСУРСІВ	69
Свистун В. П., Пустовіт Г. П. МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ЗМІСТ ТА ЗАВДАННЯ	70
Сидорчук Т. В., Шадюк О. І. МНЕМОТЕХНІКА – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКА	72
Стельмах Н. Г., Галатюк Ю. М. ФОРМУВАННЯ МЕТОДОЛОГІЧНИХ ЗНАТЬ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ.....	73
Стельмах Н. Г., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНИХ КАРТОК НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕМИ «ІНТЕГРАЛ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ»	75
Тертична Г. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	76
Тишкун В. А., Павлюк Т. О. РОЛЬ КАЗКОТЕРАПІЇ У РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ....	77
Трачук М. В. ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД У ПРОЦЕСІ ВИХОВАННЯ І НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З РІЗНИМИ ОСВІТНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ.....	78
Фалко І. І., Шадюк О. І. БІЗБОРД – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ	80
Чудінович В. О., Баліка Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙНОСТІ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	81
Швед В. М., Павлюк Т. О. ВИХІДНІ РІВНІ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРИЄЮ ЗАСОБАМИ МАЛИХ ФОЛЬКЛОРНИХ ЖАНРІВ	82
Шевчук Н. К., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТАРНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УЯВЛЕНЬ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	83
Шевчук О. А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ СИТУАЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА ПРАКТИЧНИХ ОНЛАЙН ЗАНЯТТЯХ З БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ТА ОСНОВ ОХОРОНИ ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	84
Шишак А. М., Чайка В. М. ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ: ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ.....	85
Штокало О. Л., Ничипорук І. А., Глінчук Ю. О. ОХОРОНА ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО ЧАСУ.....	86
Штокало О. Л., Павлюк Т. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ДРУЖНИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРАКТИЦІ СУЧАСНОГО ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	88
Шумелянко М. В., Павелків О. М. ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАНІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	90
Юрчик Н. В., Шадюк О. І. ВПЛИВ АВТОРСЬКОЇ КАЗКИ НА МОРАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	91
Яремович М. А., Сойчук Р. Л. ГРОМАДЯНСЬКА ОСВІТА – ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ В УМОВАХ СУПЕРЕЧЛИВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ	92

МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Волошина О. В., Кулакова Л. М. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ МОЛОДІ ДО СТВОРЕННЯ СІМ'Ї (ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ)	93
Воробей О. М., Ямницький В. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ЕМПАТІЇ НА ПСИХОЛОГІЧНИЙ КЛІМАТ МОЛОДОЇ СІМ'Ї	94
Главінська Е. С., Михальчук Н. О. ПЕРЕДУМОВИ ТА ФАКТОРИ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	95
Зайчук О. С., Камінська О. В. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ ТА РІВНЯ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	96
Карпенко М. С., Суятинова К. Є. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З СИНДРОМОМ ДАУНА ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ	97
Левандовська А. В., Ямницький В. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	99

Максимчук М. Ю., Камінська О. В. СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ЯК ПЕРЕДУМОВА УСПІШНОЇ ПСИХОПРОФІЛАКТИЧНОЇ РОБОТИ З ПІДЛІТКОВОЮ ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЮ	100
Подерня Н. К., Главінська О. Д. СОЦІАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ: ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ.....	101
Романюк О. В., Главінська О. Д. ЕМПАТІЯ ЯК СКЛАДОВА КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ	102
Хомюк І. Я., Ямницький В. М. МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	103

МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Ажнюк І. В., Петрівський Я. Б. АЛГОРИТМИ І МЕТОДИ ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ В ЗАДАЧАХ МОДЕЛЮВАННЯ ДЕТЕРМІНОВАНИХ ПРОЦЕСІВ.....	105
Берега О. А., Присяжнюк І. М. ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «АНАЛІТИЧНА ГЕОМЕТРІЯ В ПРОСТОРІ» В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	106
Boahen P. A., Naborets O. A FORMAL LOGIC IN SOLVING PROBLEMS OF DIAGNOSIS, TREATMENT AND PREVENTION OF DISEASES	107
Гончарук О. О., Петрівський Я. Б. ВИКОРИСТАННЯ W-ФУНКЦІЇ ЛАМБЕРТА ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ	108
Гошко А. С., Денисюк Н. В. СТАТЕНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ 8 КЛАСУ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ ТА В ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ.....	109
Єфимець Д. Я., Шевчук О. А. ЕКОЛОГІЧНІ НЕДОЛІКИ ТА ПЕРЕВАГИ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА ВЕРШКОВОГО МАСЛА В УКРАЇНІ	110
Зеленяк М. В., Шевчук О. А. ДОТРИМАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ У ПРОЦЕСІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА СОНЯШНИКОВОЇ ОЛІЇ В УКРАЇНІ	112
Земба Я. В., Петрівський Я. Б. ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ДИНАМІЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ.....	114
Кашернюк А. О., Портухай О. І. ЕКОЛОГІЧНІ РИЗИКИ ВИКОРИСТАННЯ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ	115
Маринич І. Д., Шевчук О. А. ВИРОБНИЦТВО ШОКОЛАДУ В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ	117
Нечитайло Д. В., Велесик Т. А. ТУРИСТСЬКО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ	120
Приймак О. О., Костолович М. І. ПРИРОДНИЙ ТА КУЛЬТУРНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЯК ЧИННИК АКТИВІЗАЦІЇ ТУРИСТСЬКО-КРАЄЗНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ	122
Процькова І. В., Шевчук О. А. СТАН ХЛІБОПЕКАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕКОЛОГІЮ	123
Стрілець Я. І., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ЗАДАЧ ТА ЇХ РОЛЬ В ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОМУ РОЗВИТКУ УЧНІВ	125
Тимошук І. М., Петрівський Я. Б. НЕЛІНІЙНЕ ПРОГРАМУВАННЯ. МЕТОД МНОЖНИКІВ ЛАГРАНЖА.....	126
Тищенко О. Л., Безрук Ю. М. ГЕОГРАФІЯ ПОШИРЕННЯ БАЛЬНЕОЛОГІЧНИХ РЕСУРСІВ У ЄВРОПІ.....	127
Толба Омар Алі Мухамед Тавакал, Лунгол О. М. СУЧАСНІ ДОСЯГЕННЯ В ГАЛУЗІ МЕДИЧНОЇ ФІЗИКИ	128
Холодюк І. О., Шевчук О. А. ГІПОДИНАМІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК СКОЛІОЗУ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	129
Шимчук Б. Р., Портухай О. І. ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ РЕСУРСІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ НА РОЗВИТОК РОСЛИННИЦТВА	130
Юрим І. Л., Шевчук О. А. ДОТРИМАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ СИРОВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ЩОДО ПЕРСПЕКТИВИ ЗДОРОВ'Я- ТА ЖИТТЄЗБЕРЕЖЕННЯ.....	132

МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Крохмаль Г. В., Петрівський Я. Б. ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ЦІЛОЧИСЛОВОГО ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ	134
Сіранчук В. О., Дубич К. П. СТВОРЕННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ «IOT_ALL» ДЛЯ ВИВЧЕННЯ IOT	135

Ушаков М. А., Сінчук А. М. ВИКОРИСТАННЯ СЕРЕДОВИЩА «UNITY 3D» ДЛЯ РОЗРОБКИ ГРИ В КУБИК-РУБИК.....	136
Цехмейструк В. М., Паламарчук О. С. РОЗВИТОК ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ТА ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РЕГІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ	137
Шинкарчук Н. В. АПАРАТНО-ПРОГРАМНА ОРГАНІЗАЦІЯ ВІРТУАЛЬНИХ РОБОЧИХ СТОЛІВ	138

МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Воят С. В., Крет Р. М. ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ТУРЕЧЧИНОЮ ЗА ВЕРЕСЕНЬ – ГРУДЕНЬ 2021 РІК (НА ОСНОВІ ІВЕНТ-АНАЛІТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ СТОРІНКИ ПОСОЛЬСТВА ТУРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ В УКРАЇНІ В ТВІТЕРІ)	139
Горбунов В. В., Тенькова З. Ю. ФОРМУВАННЯ ІМПЕРСЬКИХ ГЕОПОЛІТИЧНИХ ІНТЕРЕСІВ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ.....	139
Дацюк Ю. В., Мартинчук І. І. МІЖНАРОДНІ АНТИГІТЛЕРІВСЬКІ КОНФЕРЕНЦІЇ ТА ЇХ РІШЕННЯ.....	140
Дем'яненко А. А., Крет О. В. РОЛЬ НІМЕЧЧИНИ У ФОРМУВАННІ СТРАТЕГІЧНИХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКІВ У ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИНАХ З УКРАЇНОЮ.....	141
Десятничук І. І., Михальчук Р. Ю. СТАНОВЛЕННЯ ПАРЛАМЕНТАРИЗМУ В РОСІЇ: ДІЯЛЬНІСТЬ І ТА ІІ ДЕРЖАВНОЇ ДУМИ.....	143
Добровольська В. А., Гумен С. Ф. ГРИГОРІЙ ПОЛЕТИКА – ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ, ПЕРЕКЛАДАЧ, ПУБЛІЦИСТ, ІСТОРИК, ПРОСВІТИТЕЛЬ	145
Долганова М. П., Северова О. В. М. С. ЛУНІН – АВТОР ПЕРШОГО СИСТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕКАБРИСТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	146
Дудай В. Ю., Мартинчук І. І. РОЛЬ ВУДРО ВІЛЬСОНА У ВРЕГУЛЮВАННІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ПІСЛЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	148
Кладько В. О., Мартинчук І. І. ПЕРЕДУМОВИ ПЕРШОЇ НАГІРНО-КАРАБАСЬКОЇ ВІЙНИ 1991-1994 РР.	150
Климовець В. В., Мартинчук І. І. ФОРМУВАННЯ ПЕРЕДУМОВ РОСІЙСЬКО-ЧЕЧЕНСЬКИХ ВОЄН.....	151
Ксьондзик С. М., Давидок Р. П. ДЖЕРЕЛА З ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА.....	151
Кучеров Г. Г. МЕМУАРНА ЛІТЕРАТУРА ЯК ДЖЕРЕЛО ДОСЛІДЖЕННЯ “ПРОСВІТ” ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ	153
Ладика Д. Є., Михальчук Р. Ю. ДИСКУСІЙНІСТЬ ПОЛЬСЬКОГО ПИТАННЯ НА ПАРИЗЬКІЙ МИРНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.....	154
Лесняк В. Ю. ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В СУЧАСНІЙ ПОЛЬЩІ.....	155
Лісовець А. П., Крет О. В. СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ФРАНЦІЄЮ.....	156
Мартинчук Ю. П., Бакуменко О. П. РОЛЬ В. ЧЕРЧИЛЛЯ У КОНСОЛІДАЦІЇ БРИТАНЦІВ НА ПОЧАТКУ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	157
Мирончук М. А., Мирончук А. С. ВНЕСОК УКРАЇНСЬКИХ ВЧЕНИХ У БОРОТЬБУ ІЗ НАСЛІДКАМИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ.....	158
Михальчук Р. Ю. ТОРГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЄВРЕЇВ В МІЗОЧІ У МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД (1921–1939 рр.)	159
Монич О. І., Данилець Ю. В. РОЗВИТОК АРХАНГЕЛО-МИХАЙЛІВСЬКОГО МОНАСТІРЯ У СЕЛІ GIULEȘTI (ДЖУЛИН) В 1692–1809 РР.	161
Наконечна(Яруга) К. А., Плюта Н. В. ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ США: Саратога. Компанія 1777р.	162
Поліщук А. О., Михальчук Р. Ю. ЖЕРТВИ СЕРЕДНЬОВІЧНОЇ ІНКВІЗИЦІЇ	164
Рушак В. Ю., Гуменюк О. В. «ВПЛИВ КНЯЗЯ ВАСИЛЯ-КОСТЯНТИНА ОСТРОЗЬКОГО НА ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ»	166
Семеренко М.-В. В., Михальчук Р. Ю. ПОВСЯКДЕННЕ ЖИТТЯ СЕЛЯН ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ В СЕРЕДНЬОВІЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	167
Сухий В. І., Северова О. В. ВИНИКНЕННЯ ТА ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ ІДЕЙ ТЕОРІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ	169
Таргонська А. І., Мартинчук І. І. ВИБОРЧА РЕФОРМА 1832 Р. В АНГЛІЇ	170

Федюшко В. О., Мартинчук І. І. ОСВІТА ЖІНОК У ВІКТОРІАНСЬКУ ЕПОХУ	172
---	-----

МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Bahlai M. R., Shainer I. I. RUSSIAN LANGUAGE IN UKRAINE: REDUCTION OF ITS USE DUE TO WAR	174
Гайдук А. О., Шульжук Н. В. ВСТАВНІ ТА ВСТАВЛЕНІ КОНСТРУКЦІЇ В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ ВОЛОДИМИРА ЛИСА: ФУНКЦІЙНО-СТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ	175
Кіт І. Р., Струк І. В. ЛІТЕРНІ ПАРАГРАФЕМНІ ЗАСОБИ У ДИТЯЧОМУ ТВОРІ Р. ДАЛА «MATILDA» ТА СПОСОБИ ЇХ ВІДТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	176
Шупічук Д. В., Безкоровайна О. В. МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	178

МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Нестерук О. І., Менделюк Т. М. ВИШИВАНКА–КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА СПАДЩИНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	179
Паславський М. С., Тюска В. Б. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ ЖИТТЯ ХРИСТИНОПОЛЯ (ЧЕРВОНОГРАДА) КІНЦЯ XVIII- XIX СТОЛІТЬ: СПРОБА ІСТОРИЧНОЇ РЕКОНСТРУКЦІЇ	180